

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 34/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Павловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Бранковић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 418/17 од 24.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 418/17 од 24.05.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 418/17 од 24.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1324/15 од 11.01.2017. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 418/17 од 24.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да на парцели .. КО ... изведе радове, који би били у вези са парцелама .. и .. КО ..., како је то ближе описано тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му накнади материјалну штету у износу од 33.801,60 динара, са законском затезном каматом. Трећим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 217.950,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и

основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је чинидба. Одлука о тужбеном захтеву условљена је чињеницама утврђеним у поступку. Тужилац ревизијом не конкретизује разлог због којег предлаже примену члана 404. ЗПП, а ни правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије, већ оспорава утврђено чињенично стање, што у смислу члана 407 ЗПП не представља разлог због којег се ревизија може изјавити. У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе поднета је 11.08.2015. године. Побийана другостепена пресуда донета је 24.05.2018. године. Вредност предмета спора износи 50.000,00 динара, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 416,15 евра (1 евро = 120,1478 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић